

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: **T.G.,**
zastoupeného JUDr. Radkem Bechyně, advokátem,
sídlem 280 02 Kolín, Legerova 148

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje,**
sídlem 702 18 Ostrava, 28. října 117,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 9. 2019 č. j. MSK 122152/2019, o
přestupku

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo rozhodnuto o odvolání žalobce proti rozhodnutí Magistrátu města Ostravy ze dne 17. 5. 2019 č. j. SMO/303030/19/DSC/Mas o přestupku

Shodu s prvopisem potvrzuje

podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu, a to tak, že z výroku rozhodnutí správního orgánu byl vypuštěn text „... vědomé ...“ a ve zbytku bylo rozhodnutí
správního orgánu

I. stupně potvrzeno.

2. Žalobce namítal, že správní orgán neprovedl jím navržený důkaz místním šetřením, které by nepochybně napomohlo k přesnému zjištění místa spáchání přestupku. V rozhodnutí je uveden pouze název ulice s upřesněním u AR-CARS. Tento popis se jeví jako nedostačující a vzniká tedy logická pochybnost o tom, kde měl být údajný přestupek spáchán. Uvedl, že přesné zjištění místa přestupku považuje za stěžejní i s ohledem na následné prokazování materiálního znaku přestupkového jednání. Dále žalobce namítal, že nebyly prokázány materiální znaky daného jednání, tedy že svým jednáním kohokoli ohrozil či narušil veřejný zájem. V napadeném rozhodnutí není konstatováno, koho svým jednáním ohrozil. Žalobce uvedl, že žalovaný spatřuje naplnění materiálních znaků přestupku v porušení pravidel silničního provozu s tím, že společenským zájmem je dodržování pravidel silničního provozu. I tato formulace jde proti smyslu a logice chápání materiálního a formálního znaku přestupku. Toto konstatování žalovaného by opět stíralo jakýkoli rozdíl mezi těmito znaky. Žalobce vyslovil domněnku, že takovýto závěr žalovaného je vytvořen na podporu tvrzení již uvedeného, že materiální a formální znaky přestupku jsou totožné. Pro posouzení materiálního znaku přestupku by ovšem muselo ze strany správního orgánu dojít k přesnému zjištění místa spáchání přestupkového jednání. Poznamenal, že v místě, kde měl být přestupek spáchán, je rovný, přehledný úsek komunikace. Vzniká zde tedy pochybnost o ohrožení jakéhokoli veřejného zájmu či konkrétních osob. Naměřená rychlost v místě mimo zástavbu a na přehledném rovném úseku není zjevně nepřiměřenou. Žalobce dále vyslovil domněnku, že provoz musel odpovídat možností jet vyšší rychlostí než je maximální povolená bez ohrožení jiných účastníků silničního provozu. Nikde není zmíněno, že by předjížděl jiná vozidla. I když po formální stránce přestupek spáchal, nebylo mu prokázáno, že by svým jednáním kohokoli ohrozil. Pro uznání viny za přestupek musí ovšem správní orgán prokázat naplnění obou těchto znaků přestupkového jednání. Tedy znaky formální i materiální. K tomu ovšem ze strany správních orgánů nedošlo.
3. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Zcela odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí, jakož i na rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Poukázal na to, že i námitky žalobní, stejně tak i námitky odvolací, zůstávají pouze v obecné rovině. Jde přitom o šablonovité námitky, které stejný advokát uplatňuje mechanicky v řadě řízení, v nichž zastupuje obviněné z přestupku, přičemž tyto námitky zpravidla ani neodpovídají obsahu spisu. Žalovaný odkázal na konkrétní řízení vedená u Krajského soudu v Ostravě. Žalovaný zdůraznil, že žalobce v průběhu řízení nenavrhl důkaz místním šetřením. Žalovaný ani správní orgán I. stupně ve svých rozhodnutích takový návrh nezmiňují. Žalobce navrhl pouze důkaz výslechem svědků a posouzením měření výrobcem měřícího zařízení. Místo přestupku je ve výroku rozhodnutí popsáno zcela dostatečně a nezaměnitelně. Vzhledem k tomu, že se žalobce dopustil přestupku překročení nejvyšší dovolené rychlosti v kvalifikované skutkové podstatě, jsou úvahy o absenci materiálního znaku přestupku bezpředmětné. V této souvislosti žalovaný odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 118/2012-23.

4. Krajský soud na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb, soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů, dále jen s. ř. s.), a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. V souladu s ust. § 51 odst. 1 s. ř. s. soud rozhodl bez nařízení jednání.
5. Ze správních spisů bylo zjištěno, že dne 9. 2. 2019 bylo sepsáno oznámení přestupku, v němž je uvedeno, že téhož dne v 10:31 hod. v obci Ostrava – Hrabůvka, na pozemní komunikaci ul. Místecká u AR-CARS, ve směru jízdy od ul. Dr. Martíňka k ul. Krmelínská žalobce (jehož totožnost byla zjištěna z občanského průkazu a řidičského průkazu), jako řidič motorového vozidla Mercedes, r. z. X překročil nejvyšší dovolenou rychlost jízdy v místě měření stanovenou na 80 km/h, přičemž mu byla silničním radarovým rychloměrem RAMER10C naměřena okamžitá rychlost 126 km/hod. po odečtu možné odchylky měřicího zařízení $\pm 3\%$ nad 100 km/hod., jel žalobce rychlostí nejméně 122 km/hod. Tímto jednáním porušil ust. § 4 písm. c) zákona o silničním provozu. Žalobce se na místě do oznámení o přestupku nevyjádřil. Oznámení podepsal. Ve spise je rovněž záznam o přestupku, jehož součástí je snímek č. 3630. V záznamu je uvedeno, že rychlost předmětného vozidla byla měřena 9. 2. 2019 v 10:31 hod. v Ostravě na ulici Místecké rychloměrem RAMER10C. Vozidlu r. z. X byla naměřena rychlost 126 km/hod. V místě měření byl limit 80 km/hod. Ve spise je rovněž ověřovací list autorizovaného metrologického střediska RAMET, č. 239/18 s vyznačením konce platnosti ověření dne 15. 11. 2019, dále osvědčení policisty pana M. T. k obsluze předmětného silničního rychloměru a výpis z evidenční karty řidiče. Ze správních spisů neplyne, že by žalobce jakkoli zpochybňoval místo spáchání přestupku, a že by navrhoval důkaz místním šetřením. Ze správního spisu správního orgánu I. stupně se dále podává, že u jednání správní orgán I. stupně provedl důkaz listinami, a to oznámením přestupku, fotodokumentací přestupku, osvědčením, ověřovacím listem, výpisem z evidenční karty řidiče.
6. Rozhodnutím Magistrátu města Ostravy ze dne 17. 5. 2019 č. j. SMO-303030/19/DSČ/Mas byl žalobce uznán vinným tím, že dne 9. 2. 2019 v 10:31 hod. v obci, v Ostravě – Hrabůvce, na pozemní komunikaci ul. Místecká, u AR-CARS, ve směru jízdy od ul. Dr. Martíňka k ul. Krmelínská, řídil osobní vozidlo tovární značky Mercedes, r. z. X, přičemž v obci, v místě, kde je dopravní značkou B20a „nejvyšší dovolená rychlost“ stanovena rychlost na 80 km/hod., mu byla silničním radarovým rychloměrem RAMER10C naměřena okamžitá rychlost 126 km/hod. po odečtu možné odchylky měřicího zařízení $\pm 3\%$ nad 100 km/hod., jel rychlostí nejméně 122 km/hod., čímž překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci nejméně o 42 km/hod. Tímto jednáním porušil § 4 písm. c) zákona o silničním provozu, čímž nejméně z vědomé nedbalosti spáchal přestupek v provozu na pozemních komunikacích podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona o silničním provozu. Za spáchání přestupku mu byla uložena podle § 125c odst. 5 písm. d) zákona o silničním provozu pokuta 5 000 Kč a dále zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 6 měsíců, počínaje dnem nabytí právní moci rozhodnutí. Žalobci byla dále uložena povinnost zaplatit náklady řízení spojené s projednáním přestupku částkou 1 000 Kč a správní orgán rozhodl o splatnosti pokuty a nákladů řízení.

7. Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce odvolání, o němž žalovaný rozhodl nyní napadeným rozhodnutím ze dne 23. 9. 2019 č. j. MSK 122152/2019, jímž provedl změnu části rozhodnutí správního orgánu I. stupně tak, že z výroku vypustil text „vědomé“ a ve zbytku rozhodnutí správního orgánu potvrdil.
8. Krajský soud předně konstatuje, že v daném případě správní orgány posoudily provedené důkazy v souladu s § 50 odst. 4 správního řádu, tj. v souladu se zásadou volného hodnocení důkazů a podklady pro rozhodnutí tvořily ucelený důkazní rámec. Krajský soud neshledal pochybení ze strany správních orgánů. Skutkový stav byl v dané věci provedeným dokazováním zjištěn v rozsahu prokazujícím závěr o spáchání předmětného přestupku žalobcem ve smyslu § 3 správního řádu. K náležitostem výroku rozhodnutí se Nejvyšší správní soud ve své judikatuře vyjádřil např. v rozsudku ze dne 25. 3. 2015 č. j. 1 As 155/2014-36, v němž Nejvyšší správní soud akceptoval vymezení přestupku takto: *Dne 18. 5. 2013 okolo 11:10 hod. při řízení motorového vozidla jel na ulici Nádražní v Pardubicích rychlostí 104 km/hod. (po odečtení tolerance), čímž překročil v tomto místě nejvyšší dovolenou rychlost 80 km/hod. o 24 km/hod., neboť v souhrnu s podklady pro vydání rozhodnutí bylo postaveno najisto, kde ke spáchání deliktu došlo.* V nyní projednávané věci byly v přestupkovém řízení obstarány podklady dostačující pro závěr, že rychlost byla naměřena v místě s nejvyšší dovolenou rychlostí 80 km/hod. v obci, v Ostravě – Hrabůvce, na pozemní komunikaci ul. Místecká, u AR-CARS, ve směru jízdy od ul. Dr. Martínka k ul. Krmelínská, což plyne jak z oznámení přestupku, sepsaném na místě při silniční kontrole, tak ze záznamu o přestupku a rovněž i z úředního záznamu policistů, který je rovněž součástí správního spisu. Vymezení místa, společně s časem a způsobem spáchání přestupku a také s ohledem na podklady založené ve spise, specifikuje skutek dostatečně určitě. Výrok rozhodnutí obsahuje zcela jasně a určitě místo spáchání přestupku, jak výše citováno, a takové určení zaručuje, že nevzniknou pochybnosti o tom, kde přesně se měl žalobce přestupku dopustit. Za tohoto stavu by bylo nadbytečné provádět další důkazy k prokázání místa spáchání přestupku.
9. Nedůvodnou soud shledává i námitku žalobce stran posouzení materiální stránky stíhaného jednání. Pojem přestupku v sobě spojuje jak naplnění formálních znaků, tak znaků materiálních. Jak však plyne z rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 5 As 104/2008-45, obecně platí, že při naplnění formálních znaků jednání, jež je zákonem označeno za přestupek, jsou v běžně se vyskytujících případech naplněny i znaky materiální, neboť již naplněním daných formálních znaků je ohrožen či porušen zájem společnosti. Aby tomu tak nebylo, musely by v daném případě existovat významné okolnosti či zvláštnosti případu, které by takový závěr vylučovaly. Dle názoru soudu tomu tak v případě žalobce nebylo. Překročení nejvyšší dovolené rychlosti o 42 km/hod. při běžném denním provozu je natolik významné, že samo o sobě porušuje společenský zájem na dodržování pravidel silničního provozu a na bezpečnosti tohoto provozu. Takto závažné porušování pravidel silničního provozu nelze tolerovat. Hodnocením materiálního znaku přestupku se žalovaný podrobně zabýval na str. 6 napadeného rozhodnutí. Ze spisové dokumentace nevyplývají žádné významné okolnosti, které by vylučovaly naplnění materiálního znaku přestupku, přičemž žalobce ani žádné takovéto okolnosti na místě policistům nebo v průběhu řízení o přestupku neuvedl. Soud rovněž sdílí názor žalovaného, co se týče tvrzení žalobce, že z jeho jednání nevznikl následek, že zákon nevyžaduje porušení zájmu chráněného zákonem. Postačuje jeho ohrožení, k čemuž v daném případě bezpochyby došlo. Námitky žalobce, že ke spáchání přestupku došlo na rovném, přehledném úseku komunikace v místě mimo zástavbu, že mu nebylo prokázáno,

že by svým jednáním kohokoli ohrozil a že provoz musel odpovídat možností jet vyšší rychlostí, než je maximální dovolená rychlost, nejsou dle názoru soudu „významnými okolnostmi“, které by snížily nebezpečnost protiprávního jednání žalobce natolik, že by nemohlo být z materiálního hlediska považováno za přestupek. Jak výše uvedeno, nejvyšší dovolená rychlost byla žalobcem překročena výrazně a nejednalo se o hraniční případ popisovaný v rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 118/2012-23. O tom, že zákonem požadovaná míra společenské nebezpečnosti je v daném případě zcela zjevně naplněna, proto není pochyb a nebylo toto nutno dále detailněji zkoumat.

10. Krajský soud uzavírá, že neshledal vady řízení, které by založily nezákonnost napadeného rozhodnutí, rozhodnutí žalovaného je přezkoumatelné a zákonné. Na základě výše uvedeného soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
11. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému prokazatelně v souvislosti s tímto řízením žádné náklady, které by překročily jeho běžnou administrativní činnost, nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 30. 4. 2020

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně